Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

odit ut ostempnit. ipse se fallit. Veritas itaq; nullū fallit. dn idō. ut
ipse diabolus ipse falleret. S; utq; sic uēritas nullū fallit. ita n̄ in
tendit. ut aliq̄s se fallat. quāuis hoc dicat facere cū pmittit. Non
enī assūpsisti hominē. ut notū te opiret. s; ut ignotū apiret. Verū
hominē. uerū dm̄ te dixisti. & opib' ostendisti. Res pse fuit occul
ta. n̄ studio occultata. Non sic ē facta ut absconderet. s; ut suo ordine
pficeret. nec ut aliquē decipet. s; ut q̄m admodū oportebat fieret.
Et si dicit occultata. n̄ ē aliud q̄m n̄ omib' reuelata. Nā & si ueri
tas n̄ omib' se manifestat. nulli tam̄ se negat. Ergo dne nec ut
falleres. nec ut aliq̄s se falleret. sic fecisti. s; ut faceres qd & quom̄
faciendū erat. in uēritate pomia pstitisti. Qui q̄ se fefellit in tua
uēritate. n̄ de te s; de ppria querat falsitate. dn diabolus habebat
aliq̄d iuste aduersus dm̄. ut aduersus hominē ppt qd deberet
ds pus aduersus eū p homine hoc m̄ agere quā apta fortitudine.
ut dū ille iustū hominē occideret iniuste. iuste potestate q̄ sup
iniustos habebat pderet. S; certe diabolo nec ds debebat aliq̄d n̄
penā. nec homo n̄ uicē. ut quēadmodū ab illo se facile pmisit
uinci peccando. ita illū uinceret usq; ad difficultatē mortis. ius
ticiā integrā seruando. s; & hoc n̄ dō n̄ debebat homo. Nā n̄ pecca
uit homo aduersus diabolū s; aduersus dm̄. nec homo diabolū erat.
s; homo & diabolus dī erant. S; qd diabolus uexabat hominē. n̄ hoc
faciebat helo iusticie s; nequicie. nec iubente dō s; pmittente.
n̄ diabolū s; dī exigente iusticia. Nichil q̄ erat in diabolo. cur ds
aduersus eū ad saluandū hominē fortitudinē suā celare aut differ
re deberet. dn aliq̄ necessitas coegit. ut altissim̄ sic se humiliaret.
& omīps ad faciendū aliq̄d tantū laboraret. S; omīs necessitas
& impossibilitas ei' subiacet uoluntati. Quippe qd uult nec ē
ē ee. & qd n̄ uult impossibile ē ee. Sola q̄ uoluntate. & quō uo
luntas ei' semp bona ē. sola hoc fecit bonitate. Non enī egebat